

[Arbejds- og Socialministeren.]

anbefale Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 280 af 30. Maj 1940 om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde, saaledes som det er vedtaget i det andet høje Ting.

Under Behandlingen paa Rigsdagen af det af Regeringen i Maj Maaned fremsatte Forslag til Lov om Arbejdsfordeling blev der foretaget en Række Ændringer, af hvilke den væsentligste var den, at det i Henhold til Loven oprettede Arbejdsfordelingsnævn ikke som oprindeligt foreslaet fik Beføjelse til mod de implicerede Parters Ønske at gennemføre Arbejdsfordelingsordning; disse kan efter Loven i den Skikkelse, i hvilken den blev vedtaget, kun gennemføres ad frivillig Vej. Af en fra Arbejdsfordelingsnævnet modtagen Indberetning om Omfanget af den Arbejdsfordeling, der er gennemført siden Lovens Ikrafttræden, fremgaar det, at Arbejdsfordelingen efter Nævnets Opfattelse stort set har kunnet gennemføres paa alle de vigtigste af de Omraader, hvor der findes Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer. I et ikke helt ringe Omfang har Arbejdsfordelingen endvidere kunnet udstrækkes til Enkeltvirksomheder, der ikke er Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening, og til Arbejdere, der ikke staaar tilknyttet nogen faglig Organisation. Det maa antages, at mindst 25 000 beskæftigede er holdt i Arbejde gennem Fordelingen af Arbejde.

Efter de indvundne Erfaringer anser Arbejdsfordelingsnævnet det ikke for nødvendigt til Opnaaelse af de ved Loven tilsignede Formaal at tillægge Nævnet en almindelig Beføjelse til tvangsmæssig Gennemførelse af Arbejdsfordeling inden for de forskellige Omraader. Nævnet anser det derimod for nødvendigt, at der tillægges det Beføjelse til, hvor et større Flertal inden for Nævnet finder det paakrævet, at gennemføre Arbejdsfordelingsordninger, hvis det alene skyldes Modstand fra Arbejdsgivere eller Arbejdere inden for en mindre Del af det paagældende Omraade, at en Arbejdsfordelingsordning ikke er gennemført ad Frivillighedens Vej.

Nævnet har endvidere stillet Forslag om, at Bestemmelsen i Arbejdsfordelingslovens § 11, Stk. 1, sidste Punktum, hvorefter Godtgørelsen udbetales paa Grundlag af den inden for 6 Uger tabte Arbejdstid, ændres. Bestemmelsen medfører nemlig efter Nævnets Opfattelse et unødvendig stort administrativt Apparat og kan medføre mindre rimelige Resultater. Nævnet er derfor af den Opfattelse, at Bestemmelsen

bør ophæves, men mener samtidig, at den Nedsættelse i Arbejdstid, der berettiger til Godtgørelse, bør være noget større end $\frac{1}{12}$, og foreslaar derfor, at der fremtidig kun skal regnes med en Arbejdstidsnedsættelse paa $\frac{1}{8}$. Arbejdsministeriet har ganske kunnet tiltræde Nævnets Indstilling paa begge Omraader.

Lovforslaget har under Behandlingen i det andet høje Ting været henvist til et Udvalg, der har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Udvalget har samtidig henstillet til mig at optage Arbejdsfordelingsnævnets Indstilling vedrørende eventuel Inddragning af Tjenestemænd under Loven til velvillig Behandling, hvad jeg har erklæret mig villig til, uden at jeg dog paa Forhaand kan udtale mig om, hvorvidt Arbejdsfordeling lader sig gennemføre paa dette Omraade.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget, der altsaa er gennemført uden Ændringer i det andet høje Ting, til velvillig og hurtig Behandling.

Josef Andersson: Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne give min Tilslutning. Efter Lovens nuværende Ordlyd kan Arbejdsfordeling kun gennemføres som en frivillig Foranstaltning. Dette maa som Hovedregel utvivlsomt ogsaa anses for det heldigste i Betragtning af de mange forskelligartede Forhold, som gør sig gældende inden for Erhvervslivet. Det fremgaar da ogsaa af den med Lovforslaget følgende Indberetning fra Arbejdsfordelingsnævnet til Arbejdsministeren, at en ensartet Gennemførelse af Arbejdsfordelingen ikke alene er praktisk uigennemførlig, men tillige vilde berede Produktionen betydelige Vanskeligheder. Paa den anden Side bør det dog heller ikke være saadan, naar der inden for et Fagomraade er gennemført Arbejdsfordeling for Flertallet af Virksomhederne, at nogle enkelte skal kunne modsætte sig en Arbejdsfordeling, eller at de uorganiserede kan holde sig udenfor, naar der gennemføres Arbejdsfordeling f. Eks. for hele det organiserede Omraade i et Fag, som man har set det enkelte Steder. Et saadant Forhold er naturligvis ikke mindst af konkurrencemæssige Grunde i høj Grad urimeligt. Det er derfor paakrævet, at Arbejdsfordelingsnævnet udrustes med den fornødne Bemyndigelse til at „bestemme“, som det er udtrykt i den foreslaaede Ændring, „at Arbejdsfordeling skal gennemføres i den Form, som Nævnet finder svarende til det paagældende Omraades Forhold“.